

sig, at Barnet forsørges forsvarligt i Mellemtiden. I den Anledning kan Udvalget sætte Forsørgeren i et foreløbigt Bidrag, og hvis heller ikke dette betales, uanset at Forsørgeren er i Stand til det, kan Udvalget med Kommunalbestyrelsens Samtykke lade Forsørgeren hensætte i Arbejdsanstalt, indtil Bidragene er betalt, dog længst til Overøvrighedens Bidragsfastsættelse foreligger. Og til Indsættelsen i Arbejdsanstalt føjes det Tvangsmiddel, at den Hjælp, der ydes Forsørgeren og de Personer, han skal forsørge, under Opholdet paa Anstalt, betragtes som Fattighjælp.

Den anførte Tvangsbestemmelse har et ret begrænset Omraade og vil antagelig nærmest have Betydning som en Trusel overfor denne Art forsømmelige Forsørgere; og virker Truslen ikke, vil Tvangsmidernes Anvendelse give Forsørgeren en Advarsel, som vil kunne være ønskelig, naar han senere skal betale de af Overøvrigheden fastsatte Bidrag.

Til § 324.

Heller ikke denne Bestemmelse kan forventes at ville faa et stort Omraade, idet det ikke er normalt, at en Forsørger ikke forsørger de Børn, han *samlever med*.

Der kan imidlertid forekomme Tilfælde, hvor en i og for sig paapasselig Forsørger ikke er i Stand til paa *forsvarlig* Maade at forsørge Børnene, og hvor derfor det Spørgsmaal melder sig, om der er Grund til at gribe ind efter Reglerne i Afsnit II. Findes Betingelserne for at fjerne Barnet fra Hjemmet at være til Stede, udvikler Sagen sig af sig selv, og Tilfældet falder da udenfor Rammerne for § 324. Men ofte vil Forholdet kunne ordnes saaledes, at der beskikkes en Tilsynsværge efter Reglerne i Kap. VIII, og at Udvalget da yder nogen Kommunegæld til Gennemførelsen af Tilsynsværgens Ønsker, og hvis Forsørgeren ikke er i Stand til selv at yde større Understøttelse, sker der ham ikke mere.

Men hvis Forsørgeren sætter sig op imod Tilsynsværgens Ønsker, hvilket kan skyldes religiøs Fanatisme ell. lign., eller hvis han ikke vil ofre det fornødne paa Barnets Forsørgelse, skønt han er i Stand dertil, maa Udvalget gribe til skarpere Midler og kan indstille til Overøvrigheden, at Forsørgeren hensættes i Tvangsarbejdsanstalt, hvorhos Udvalget kan overtage Børnenes Forsørgelse midlertidig eller endelig, saaledes at Udgifterne til Børnenes Forsørgelse betragtes som Fattighjælp for Forsørgeren.

Forelagte Lovforslag m. m.

Til § 325.

Paragrafen omhandler de Tilfælde, hvor at Ægtepar lever sammen, men hvor den ene af Ægtefællerne, i Almindelighed Manden, ikke bidrager tilstrækkelig til Familiens Underhold, saaledes at der maa ydes Familien Kommunegæld. Resultatet af, at det sociale Udvalg tager sig af Sagen, vil ofte blive det, at den forsømte Ægtefælle ønsker Separation, og i saa Fald bliver Bidragsspørgsmaalet afgjort ved Separationsbevillingen. Indtil dette kan være bragt i Orden, vil det imidlertid kunne være nødvendigt at hjælpe den forsømte Ægtefælle, og Udvalget kan derfor midlertidig paalægge den anden Ægtefælle et ugentligt Bidrag til Familiens Forsørgelse; med Hensyn til dette Bidrag og Virkningerne af, at det ikke betales, forholdes der da som i § 323 fastsat.

Hvis der ikke ønskes Separation, sættes den forsømmelige Forsørger straks i Bidrag efter §§ 9 og 10, nemlig af Udvalget, hvis Ægtefællerne bliver sammen, og af Overøvrigheden, hvis Samlivet afbrydes. Virkningen af, at disse Bidrag ikke betales, er den, at den forsømmelige Forsørger hensættes i Arbejdsanstalt, og at den Hjælp der ydes ham i Form af Anstaltsophold, saavel som den Hjælp, der ydes Familien, saalænge han ikke forsørger denne, betragtes som Fattighjælp.

Til § 326.

De under § 325 henhørende Tilfælde vil kunne antage saa graverende Former, at Bidragspaalæggelse ikke vil være tilstrækkelig, og at der maa bruges skarpere Midler. Som Eksempler herpaa kan nævnes, at Manden tjener en god Indtægt, men desuagtet lader Familien lide Nød, fordi han bruger største Delen af sin Indtægt til Drik og Svir, eller at Manden overhovedet intet vil bestille og lader Konen og Børnene slide for sig. I disse Tilfælde vil der, hvis Manden er drikfældig, kunne blive Tale om at bringe Kap. XXVI i Anvendelse, men hvis ikke Betingelserne herfor er til Stede, kan Udvalget lade ham indlægge paa Arbejdsanstalt og indstille, at den forsømmelige Forsørger hensættes til Tvangsarbejde i mindst 3 Maaneder og under særlig skærpende Omstændigheder indtil 2 Aar.

Kap. XXVI.

Til § 327.

Med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XXVI, se Sp. 2982.